

První letošní podzimně zimní vydání
NAŠEHO ŠKOLNÍHO ČASOPISU

DŘEVÁK

prestižního nepravidelného občasníku cool pubertáka

číslo 1
2010/2011

Vločky padaj', listí lítá,
furt je ňáká kalamita.
Kolem školní zahrady
rostou sněhu/listí* hromady.
Hlavně že je využita
naše pracovní kapacita!

* Nehodící se škrtněte.

Politický úvodník

Redakci časopisu Dřevák postihla s koncem školního roku 2009/2010 těžká ztráta – devátáci, kteří tvořili její podstatnou část, se vypařili na střední školy a novou žurnalistickou bandu je potřeba teprve vycvičit.

Nedivte se tedy, že máme nepatrné zpoždění. Nakonec co také – svět je samé zpoždění a kalamita (sopka, teroristi, demonstrace, stávky, déšť, sníh...) a my jsme přece světovííí!

Kvůli nám ovšem nikdo nemusel čučet na opuštěném letišti, naopak – všichni se mohli aspoň déle těšit, jak je pobavíme a rozveselíme.

Tož s chutí do psaní.

Zimní radovánky

**Nenápadně mezi nás
přišel zase zimní čas.**

**Ve sněhu lítáme divoce,
Mikuláš, Silvestr, Vánoce.**

**V novém roce nás ocení
při pololetním zkoušení.**

Že se vám básnička nelíbila? Že má tragický konec? Tak si složte nějakou svoji vlastní veselou a zašlete na redakční mail redakce.drevaku@seznam.cz

Ohlédnutí za uplynulým ročním obdobím

Letošní podzim si fakt zařádl. Po mnoha letech jsme se 1. září nepřivítali před školou, ale až ve třídách, protože před školou bylo dost mokro a zima. A tak jsme ani nezatleskali prvňáčkům, když jejich levá (nebo pravá?) nožka opravdu poprvé vstoupila do školy. Snad ale to jejich vkročení bylo správné a ve škole se jim bude dařit.

Zato pak se podzim dal vidět – listí ze školních buků spadlo za jediný víkend, ale paní Chrobáková a pan školník je hbitě shrabali, takže jsme do něj k našemu žalu nemohli skákat. Zato dušičkové dýně byly letos obzvlášť povedené, vybarvené a vyřezané jedna hrůza!

Znaky podzimu aneb Co vymyslely naše hlavy:

Stromy jdou na odpočinek.

Když je podzim, tak je zima.

Na podzimu mě nejvíc baví podzimní prázdniny. A na jaře jarní.

Hlavní zábavou dětí na podzim je hraní na počítači.

Podzim poznáme podle toho, že paní učitelka řekne: Doneste si listí.

Na podzim předstírám práci na zahradě.

Znaky podzimu jsou, že mám narozky.

Na podzim zraje ovoce a lidi chrblou a pijou čaj se slivovicou.

Hlavní ovoce na podzim jsou švestky a trnky.

Předpověď počasí

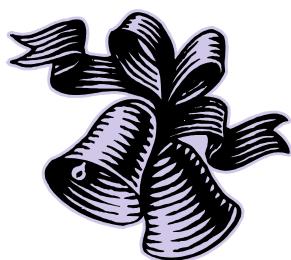
Jako každou zimu i letos přišel k velkému údivu všech snůh. Do rána napadlo 15 centimetrů sněhů a všem, kdo odkládali zimní přípravu na později, se váhání pěkně vymstilo. Pneuservisy nestačí brát objednávky na přezouvání zimních pneumatik, silničáři nestačí odhazovat snůh, chalupníci nestačili objednat uhlí a dříví.

Sněží a sněží, a jak přibývá sněhu, taky fouká a klesají teploty. Lyžaři míří do hor, ale naše rybníky ještě nezamrzly, a tak brusle ještě zůstaly ve skříni. Naše škola ještě nemá zatepleno a má stará okna, proto si na ně mráz může malovat, jak chce.

Každý den si čteme o tom, jak přibývá nehod v Česku i v jiných zemích a lidi mrznou. Děti si ale užívají – koulují se, staví sněhuláky a iglú, ale někteří ráno nechtějí vstávat do školy, protože na teploměru bylo – 11°C a foukal silný vítr. Ale Vánoce budou bílé!

... slibuje redakční meteorolog Kuba Záhora a my jsme zvědaví, jestli mu jeho první předpověď počasí vyjde. Snad jo, protože i nám se bílé Vánoce líbí, tedy pokud nemusíme odmetat to bílé nadělení!

Módní okénko

Chcete vypadat super, a přitom nebýt nevěsta?

Mít bílé šaty a dlouhý závoj, to je sen každé holky. Půjčovny svatebních šatů jsou plné krajové nádhery, ale co když jste pozvané na svatbu jen jako host? Nemůžete si přece dovolit přijít v bílém a krásnými šaty zastínit nevěstu. Co takhle světle zelené šaty s delším sáčkem doplněné elegantním kloboučkem zdobeným smaragdově zeleným peřím marabu? Budete vypadat jako královna ze zámku, i když nebudete v bílém. Ale ani nevěsta se nemusí držet téhle tradiční barvy. Červené šaty se zdobeným páskem nebo modré s vlečkou zdobenou štrasovými diamanty stojí za to, abyste si je vyzkoušely! *Vendulka Mizerová*

Společenská rubrika

Dne 23. listopadu 2010 si zkusmo řekli své společné „ano“ v hodině občanské výchovy slečny Áda a Petra s mladými pány Vlastou a Fandou. Spokojené manželství však vydrželo jen do druhé přestávky, kdy si oba novomanželské páry ze srdce vynadaly, jak je ostatně jejich milým přestávkovým zvykem.

Jak fešně vypadat

Pro letošní společenskou sezónu jsou nejzajímavějšími a nejmódnějšími odstíny pro ženy barva fialová a bílá, pro muže by tu byla třeba modrá a černá s ledově nebo krémově bílou košilí. S pěkným svetrem vypadají dobře i čisté rifle, ale co bych chlapcům i dívkám nedoporučovala, jsou oškubané svetry, umaštěné rukávy a špinavé boty.

Chcete vypadat trendy? Nic na tom není, stačí být pečlivě upravený a čistý a uvidíte ty úspěchy. *Petra Vlachová*

Módní slovníček

Co vlastně znamená slovo „trendy“? V angličtině to slovo znamená módní a opravdu je teď zrovna módní. Oni Angličané si na módu fakt potrpí, protože výraz módní můžou vyjádřit ještě třeba slovy: *fashionable, modish, dresy, fashion, new-fashioned, new-fangled, vogue, prevalent, cheesy, elegant, fancy, dressy, in the fashion, all the go, tonish, faddish, tonnish, funky, stylit, swellish, with-it.* To my jsme proti nim úplně Popelky, vždyť ani slovo „módní“ není českého, ale francouzského původu.

Vrcholem letošní módní sezóny se stala bezpochyby skupina bludiček v róbách spíchnutých ze záclon a závěsů. Chybu věru neuděláte, když toalety vkusně doplníte spadáním bukovým listím, čelovými svítilnami a silnými vlněnými ponožkami, protože od bažin táhne.

Mikuláš a jak jsme jej prožívali...

... druhácci:

Dnes přišel k nám Mikuláš. Čerti zamazali zlobivé kluky. Pak jsme jim zazpívali písničku. Andělé nám rozdali balíčky. Čerti s sebou měli pytel. Olda zlobil a chtěli ho vzít do pekla.

Když jsme hráli na kočku a na myš, někdo zaklepal na dveře – jeden Mikuláš, dva andělé a pět čertů. Olda, Laďa a Kuba skákali přes metlu, kterou držel pekelník. Anděl rozdával bonbóny.

Výkvět 4. třídy byl po zásluze načerněn. A to mají kluku, že je čert neodnesl rovnou s sebou!

Těšíte se na Mikuláše?

Máte strach z čertů? Právem! Takový čert nehledí a šup do pytle. Ovšem nějaká ta pěkná a dlouhá básnička nebo písnička to lehce vyřeší a ještě může přinést i malou sladkost. A ty, kteří recitovat a zpívat neumějí, potěší pěkně tvrdé černé uhlí. Hodně dobré, to si pochutnáte.

(Patrik Hošák)

Zajímavý názor na Mikuláše má Pavel Janečka:

„Když k vám Mikuláš s čertem nepřijde, poznáte, že jste fakt hodně zlobili ...“

To nám vrtalo chvíli hlavou, ale pak jsme pochopili, že dárky dostane i hodně velké zlobidlo, ale na to, aby nedostal ani oplatek, ba ani bramboru, to už musí být člověk fakt velký lump.

Z přírody

Sovu školní objevil jeden z žáků naší školy, když si na okenním parapetu psal úkol do fyziky. Paní učitelky byly nadšením bez sebe, když poznaly, že se na stromě usadil sýček. Žáci se divili, jak se v silném větru na větvi udrží. Není to žádné holátko, je už dospělý a má určitě dost síly.

Sam Kojecký

„Byli jsme velmi nadšení,“ popisoval pozorovatel Vlasta Panák, „protože jsme sovu viděli na vlastní oči poprvé. Zrovna spala a ani se nehnula, i když s větví

kymácel vítr. A pak nás pan učitel zavolal a museli jsme se jít učit. Někdo byl z toho vyrušení tak naštvaný, že dupal jako králík.“

A protože sova je symbolem moudrosti, těšíme se, že nám jí ve škole trochu nechá!

Z černé kroniky naší školy

Tuto rubriku jsme zařadili na četné žádosti našich senzacechtivých čtenářů, i když dost neradi – mnohem raději chválíme a děkujeme, ale co naplat – zločinnost je součástí dnešního života.

Pozor na démona

Ve výtvarce u šestáků a sedmáků se pohybuje asi tajný démon, který vylívá barvy. Je ovšem pěkný zbabělec, protože když se to řeší, nepřizná se. Dej si pozor na své barvy, aby ti je ten záškodník nevyžil, protože se pohybuje tiše a nenápadně, ovšem svým zadkem už napáchal mezi lavicemi značné škody.

Vít Janošek

Prostě na něj sova zrovna nesedla!

Jeden nejmenovaný, ovšem proslulý žák měl dne 17. září černý pátek. Dostal velice „chytřý“ nápad vyzkoušet, jestli hasičí přístroj v šatně fakt funguje a on fakt fungoval. Nejmenovaný žák musel vytrít celou podlahu v šatně a ještě si připravit 400,- Kč, protože bude muset zaplatit naplnění a natlakování hasičáku. Dobře drahá zábava za půl minuty srandy!

Nejmenovanému žákovi to ale nestačilo, a tak zkoušel, co to udělá, když bude třepat flaškou kofoly nad hlavou. Hádejte, co to udělalo? Tentokrát měl větší štěstí, zasáhl jenom svoje učení, podlahu a několik osob, které měly tu smůlu, že se k nejmenovanému žáku bez ohledu na vlastní bezpečnost přiblížily. Kdyby měl lepší trefu, mohl zaplatit i vymalování celé třídy.

Nejmenovaný žák byl navržen Školním parlamentem na čestný titul Školní nebezpečí 2010, který je postupem do světového poháru Dangerous pupil.

Do třetice všeho dobrého, ale taky moc a moc špatného

Každý se může občas naštvat, ale taky se musí včas vzpamatovat a umět se uklidnit. V úterý jeden náš spolužák plival na schody. Všichni jeho flusání viděli, jsme se ho pak ptali, proč je takové prasátko. Všichni věděli, že odpověď na otázku, jestli to byl on, je buď: „Ano,“ nebo: „Jo.“

Ale on zapíral a zapíral a místo, aby se přiznal, dal se do breku. Vůbec mu nevadilo, že už se dnes jednou ztrapnil, a ve výtvarce začal sprostě nadávat ostatním žákům, všechny naštvál a rozbrečel se zase.

Po vyučování si dal třetí kolo ostudy – napřed machroval před Vítkem a ždunchal ho a málem došlo na bitku, ale „hrdina“ se zase rozbrečel.

Vít Michálek

*Přejeme nešťastníkovi, aby se polepšil
a nenechal vášně sebou takhle mávat.*

V.I.P rozhovor aneb Na skok do Francie

*Jen se z Francie vrátila paní učitelka
Jana Janečková, naši skvělí reportéři
Zdeňka Pokorný, Tom Rosulek a Sam
Kojecký ji hned vyzpovídali:*

Co se vám ve Francii nejvíce líbilo?

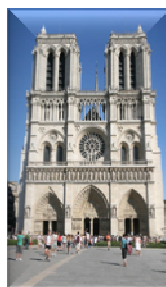

Ve Francii se mi nejvíce líbila architektura, protože mám ráda staré památky a kostely, takže asi nejvíce pařížský Notre Dame, což je takový obrovský chrám na ostrově v řece Seině, a je to úžasná stavba.

**Jak se vám líbila škola ve Francii?
Myslíte, že české školy jsou lepší než
francouzské?**

Já nemám ráda označení *lepší* nebo *horší*, já bych řekla *jiné*. Jiná je v tom, co mě tam překvapilo a co se mi nelíbilo, že francouzské děti nemají na chodbách a ve třídách vůbec žádnou výzdobu. My máme ve škole plno krásných obrázků, které malovaly děti, a mám ty obrazy velice ráda a to mi chybělo. Tam není nikde žádný obrázek, prostě nic takového. Školní prostředí mi připadalo chladné a neosobní. A také se mi tam nelíbilo, že děti neměly žádnou šatnu ani svoji třídu, takže celý den nosily své věci s sebou, protože se na každou hodinu stěhovaly do jiné učebny za jiným učitelem.

Která místa Francie jste navštívili?

Navštívili jsme město Compiègne [*kompijéň*], které má asi sto tisíc obyvatel. S jednou ze škol máme partnerský vztah a navštívili jsme ji v pátek. V sobotu a v neděli jsme si prohlíželi Paříž.

Co vás ve Francii zaujalo?

Zaujalo mě, že do škol chodí 60% muslimských dětí a kvůli tomu tam není vánoční výzdoba, protože muslimové Vánoce neslaví. To mě překvapilo spíše nemile.

Děkujeme za rozhovor.

Zajímavosti o Compiègne

23. května 1430 zde byla během stoleté války zajata Jana z Arku, Panna orleánská.

11. listopadu 1918 bylo ve vlaku u Compiègne podepsáno příměří mezi Německem a Francií, kterým byla ukončena 1. světová válka.

22. června 1940 bylo ve stejném vagónu podepsáno také německo-francouzské příměří, ovšem poraženou stranou byli tentokrát Francouzi.

Literární příloha

V 1. letošním čísle přinášíme našim čtenářům literární prvotinu z pera našich nadaných druhaček Naděnky Klvaňové a Elišky Zavadilové.

Povídka se nám moc a moc líbila, a tak si přejeme, aby nadějně spisovatelky svůj talent rozvíjely.

Ahoj, jmenujeme se Naďa a Eliška a napsaly jsme tuhle knížku, protože se nám chtělo.

VESELÝ PRVNÁČEK aneb Markova kouzelná aktovka

Jednoho den, když bylo 1. září, se Marek probudil a šel s novou aktovkou a maminkou do školy.

Když vešel do školy, nemohl uvěřit vlastním očím. Tam bylo tříd! První, druhá, třetí, čtvrtá, pátá, šestá, sedmá, osmá a devátá. To bylo úžasné! A najednou trrrrrrr, to zazvonilo. První hodinu měli matematiku, ale Marek neuměl počítat.

Naštěstí si vybral mluvící aktovku, která uměla napovídat. Paní učitelka dala Markovi příklady $1+1$, $8+1$, $6-6$, $4+4$ a aktovka napovídala 2, 9, 0, 8 a bylo to dobře. A paní učitelka ře-kla:

„Pojď s žákovskou knížkou,“ a Marek dostal první jedničku. „Aaaaano!“ jásal. Trrr, je přestávka, ale malá ne. „Tak jdu na WC a chvíli si budu hrát ve třídě.“

A zase trrr a druhou hodinu byl tělocvik. Jo, jo, jo, oblékat kraťasy a tričko a ještě švihadlo a šli jsme. Holky hrály vybišu a kluci zase melu. A holky vyhrály a volaly: „Jo, jo, jo!“ A byla rozcvička nahoru dolů, tam sem, doleva doprava a skákali přes švihadlo.

„Ach jo, není tu moje aktovka, ta by mi poradila, jak se hraje mela,“ povzdychl si Marek. „Ach jo, není tu Marek a mně je smutno,“ myslela si aktovka, která zůstala ve třídě.

Trrr, rychle převléknout a začíná svačina, pak jdeme lítat po chodbě a do obchůdku.

Třetí hodina, to je čtení. Paní učitelka vyvolá Marka a aktovka čte. „Hezky čteš, Marku,“ říká paní učitelka. „Mám dvě jedničky, jo!“ raduje se Marek.

Pak paní učitelka vyvolala Pétu. Pét'a chvíli četl, ale pak přestal a Markova aktovka četla dál. „Hezky čteš, Pét'o,“ řekla paní učitelka, „úplně jako Marek.“

A pak zazvonilo a šli jsme do šatny a domů.

Moc čestné to, co Marek se svou aktovkou prováděli, určitě nebylo. A Pét'a ani Marek se takhle číst a počítat nenaučí, ale kdo by si kouzelnou aktovku nepřál aspoň jednou v životě mít!

*Veselé Vánoce
a mnoho štěstí, zdraví, úspěchů
a radosti do nového roku 2011*

*přeje všem čtenářům i dopisovatelům
redakční rada Dřeváku*